

ת"פ 14324/02 - מדינת ישראל נגד משה אביקזיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-02-14324 מדינת ישראל נ' אביקזיר(עוצר)

30/03/2014

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל
נשא
נגד
משה אביקזיר (עוצר)

החלטה

1. כתוב האישום בתיק זה הוגש ביום 7.2.13, ובו שני אישומים העוסקים במגוון עבירות סמיים. בסופו של כתוב האישום, הצהירה המאשימה על כוונתה לבקש צו חילוט בדבר רכב ומכשיר טלפון סלולארי אשר בנסיבותם בוצעו העבירות נשואות כתוב האישום דן.
2. ביום 27.2.14, הגיע בא כוח הנאשם בקשה להחזרת התפוס. בסיסה של הבקשה נעוץ בנימוק לפיו, יש באמתחתו טענות טובות בדבר מקורות המימון הלגיטימיים ששימשו להקמת הרכב, ועל כן, לטענתו יש להחזיר את הרכב לידי אשת הנאשם.
3. באותו יום (27.2.14), קבעתי כי המאשימה/משיבה תגביל בקשה עד ליום 7.3.14.
4. משלא ניתנה כל תגובה, קבעתי ביום 9.3.14, כי המאשימה/משיבה תגביל בקשה עד ליום 18.3.14, שאמ לא כן, יחשב הדבר כהסכמה למובוקש בה.
5. משלא ניתנה גם הפעם כל תגובה, קבעתי ביום 20.3.14, כי ככל שלא תתקבל כל תגובה עד ליום 25.3.14, יוחזר הרכב לידי אשת הנאשם ביום 26.3.14 בשעה 00:08.
6. יש לציין, כי גם ההחלטה זו לא זכתה לכל תגובה.
7. בדיון העיקרי שהתקיים ביום 23.3.14, העברתי לידי של ב"כ המאשימה עותק מההחלטה מיום 20.3.14 על מנת שהמאשימה/משיבה תגביל להחלטה ככל שהיא רואה לנכון, תוך הסבת תשומת ליבו כי שלוש החלטות קודמות לא זכו לכל תגובה.

.8. עד ליום 26.3.14 בשעה 00:10 לא ניתנה כל תגובה.

.9. ביום 26.3.14 במהלך הדיון שהתקיים בשעה 10:00, שעתים לאחר כניסה לโตקף של החלטתי, הודיע ב"כ המאשימה על התנגדותו לבקשה. לאחר ששמעתי את טיעוני המאשימה, הוריתי על הטלתו של צו עיקול וכן הסבהה של פוליסט ביטוח מקיף לטובת המאשימה, אך הורתתי את שחררו של הרכב על כנו.

.10. ביום 27.3.14, הגישה המאשימה/משיבה בקשה לעין חדש על החלטתי זו. עיקרה של הבקשה נסוב על טענת המאשימה כי תגובתה לבקשה אכן נשלחה ביום 23.3.14, אך בשל תקללה טכנית, ככל הנראה, לא התקבלה בבית המשפט ולא נסרקה לתיק. המאשימה בקשה כי החלטתי תעוכב עד לדין בבקשתה. צוין, כי אין בלבוי ספק שאכן תגובת המאשימה/משיבה נכתבת ביום 23.3.14, אולם היא לא מצאה את דרכה למזכירות בית המשפט, ומשכך היא לא הגיעה לשולחני.

.11. לאחר שיעינתי בבקשתה, אני דוחה אותה מהנימוקים הבאים:

א. אין בנסיבות, בפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג- 1973 או בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, כל הליך של "עינוי חוזר" בהחלטת חילוט או שחרור תפוס. דרך המלך היחידה לתקיפת החלטות אלו, היא במסגרת של ערעור או ערעור על גזר הדין (ככל שמדובר בהחלטת חילוט).

ב. המאשימה/משיבה זכתה לארבע הזדמנויות שונות, אך לא הגיבה בבקשתה. הכלל הידוע הנוגע להלכים משפטיים לפיו "הפרוצדורה אינה מיטת סdom שבמקצתם רגלו או מתייחסים את ראשו של בעל דין כדי להכניסו לנכח או כבר מין" (**ע"א 189/66 שwon נגד קדמה בע"מ, פ"ד כ(3) 479, 479**) אינו רלוונטי לSTITואה מעין זו, שהרי לאחר ארבע הזדמנויות שהתרכו לכך פרק זמן של חדש ימים שבו לא נשלחה או נאמרה כל תגובה, ברור הדבר כי לא היה כל שימוש ב"מיטת סdom" בהליך של בקשה זו, מה גם שגלווי גמישות כלפי המשיבה יש בהם גרים עול לבעל דין אחר - במקרה זה, המבקש.

ג. לא הוגשה כל בקשה לחילוט זמן על פי סעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג- 1973. הגשתה של בקשה זו, היה בה כדי "לקבע" את מצב התפיסה עד להחלטה בסוגיית החילוט שמדובר הראוי הוא לאחר שמי吐 הריאות, אשר במהלך יובהר מקומו של הרכב בהליך הפלילי, תפקידו הכספי ביצוע העבירות המתוארכות בכתב האישום דן, ומקורות המימון ששימשו לרכישתו.

ד. לגופו של עניין, על פי ההחלטה, הרכב לא הוחזר, אלא "שוחרר בתנאים" שיש בהם כדי לשמור את זכותה של המאשימה/משיבה למצות את הליך החילוט עד תומו, בסיום הטיפול בתיק ושמי吐 ראיותיו, כאמור.

12. לאור כל אלו, כאמור, הבקשה נדחתה.

13. אין בדיחה זו כדי לבטל טענה מטענותיה של המאשימה בכל הקשור לבקשת הulings שהוגשה על ידה. עניין זה של הulings הרכב, כאמור וכמפורט לעיל, יתבאר ויתפרש לאחר שמיעת הריאות בתיק, ויבוא על מקומו בהכרעת הדיון ו/או בסופה של פרשת העונש.

14. מזכירות - נא להודיע.